

En ruskig björnhistoria.

Om björnhistorier läste man ofta i gamla berättelser från 1800-tal. Men då handlar det ofta om skadskjutna björnar eller skadade på annat sätt. Detta händer i maj månad 1986 då en björn rusar på en människa. Den här gången visar björnen vem som är herre på täppan förståndigt. Men det var nog rena turen att björnhonan hade brått att se vart ungen tagit vägen, så hon hade helt enkelt inte tid att bita mer. Ovanligt att björn kommer så nära en människa.

VILDSINT

ÖP Torsdag 22 maj 1986

BJÖRNHONA

anföll skogsarbetare – fick fyra kraftiga bett

Strömsund (ÖP)
Hemma i Havsnäs vilar nu Peter Persson ut efter sitt dramatiska möte med en vildsint björnhona, som slutade med att han fick uppsöka läkarvård för de kraftiga betten som björnen åsamkade honom.

Peter, som arbetar åt SCA, var vid 8-tiden på tisdagsmorgonen sysselsatt med skogstaxering i ett skogsområde några kilometer från Lillviken när han plötsligt hörde ett väsande ljud. När han tittade upp såg han en uppriven myrstack och en björnunge som stack i väg.

■ ■ ■ Då dök plötsligt en björnhona upp på cirka

sex meters håll, han vände och sprang tillbaka den väg han kommit tätt följd av björnhonan.

Efter att ha sprungit en kortare sträcka med björnen efter sig snavade han och föll omkull.

■ ■ ■ Björnen kastade sig då över honom och bet honom i vänster lår och skinka, när han försökte skydda sig genom att slå med armen mot björnens huvud blev han även biten i handleden av björnhonan.

Armbandsuret han hade på handleden försvann i samband med bettet och han antar att björnen svalde klockan.

Efter detta sprang honan

ifrån honom tillbaka mot den plats där han tidigare sett björnungen.

■ ■ ■ Han lyckades blöddande och med sönderrivna kläder ta sig tillbaka till vilkojan där hans arbetskamrat Kuno Karlsson, Löyberga var.

Kuno skjutsade sedan in honom till Strömsunds sjukhus där läkarundersökningen visade att han fått fyra kraftiga bett i låret och skinkan samt sårskador på handleden.

Efter att ha fått sårerna om lindade, en stelkrampsspruta samt tabletter mot värken fick han åka hem igen, sjukskriven i två veckor med den ovanliga diagnosen björnbett.

Strömsund (LT) I går fick sig 36-åriga skogsarbetaren Peter Persson i Havnäs, en minnesbetta som han sent kommer att glömma.

Peter blev nämligen angripen av en björnhona med ungar och var ytterst nära att bli ihjälbiten.

I dag vilar han ut i hemmet svårt sargad och chockad efter det våldsamma mötet med björnen.

Han är sjukskriven av läkare fram

I går morse skulle han tillsammans med sin kamrat Kuno Karlsson, Lövberga, för SCA:s räkning börja skogstaxera ett skogsområde några kilometer från övre Lillviken efter skogsbilvägen, Sagdavägen.

– För att ha någonstans att vila under rasterna åkte vi först och hämtade en vilkoja lite längre upp efter skogsvägen. Medan Kuno städade upp den lite gick jag iväg till det skogsområde som vi skulle taxera, för att börja mäta upp arealen, berättar Peter.

Skogsskiftet ligger i anslutning till Gismansvattnet.

– Jag gick ner mot Blektjärnsviken och efter cirka 200 meter från där vi ställt vilkojan var jag framme vid rågången.

När Peter mätt och ritat av cirka 60 meter fortsatte han framåt efter rågången en bit.

– Plötsligt fick jag höra ett väsande ljud till höger om mig och när jag tittade fick jag syn på en björnunge som sprang iväg. Jag hann uppfatta en myrstack som var uppriven. Sedan dök björnhonan upp. Avståndet var inte mera än fem à sex meter. Rent instinktivt försökte jag fly genom att börja springa samma väg som jag kom. Men jag hann bara ta några steg så hörde jag att björnhonan flåsade i hålarna på mig.

Svalde klockan?

– Jag kastade mig bakom en gran just som björnhonan rusade förbi. Sedan såg jag hur hon vände och kom emot mig igen. Då den granstam jag sökte skydd bakom var för liten, bara 20 cm i brösthöjd, och alldeles kvistfri dessutom, försökte jag fly bort mot en annan gran. Men efter cirka fem meter snavade jag och ramlade omkull och blev liggande på höger sida.

– I samma stund var björnhonan över mig. Först bet hon mig i vänster lår, sedan

till den 1 juni i första hand.

På sjukintyget har läkaren som diagnos skrivit "Sårskada-Björnbett".

Det i sitt slag unika och helt korrekta intyget lär Peter behålla som minne. Kanske sätter han det till och med inom glas och ram.

– Det är säkert inte många som kan ståta med ett sådant sjukintyg, säger Peter.

högg hon mig i vänstra skin-kan. Jag försökte freda mig genom att slå mot hennes huvud med min vänstra arm som var fri. Då bet hon tag över handleden. Om björnhonan svalde klockan eller på annat sätt gjorde sig illa i gapet när hon bet i armbandsuret vet jag inte. Hur som helst blev jag av med klockan och björnen tappade intresset för mig och sprang iväg tillbaka mot den plats där jag först fick syn på björnungen, berättar Peter.

Blev aldrig rädd

Peter visade sig ha ramlat ner i en liten sumpgrop. Kanske medverkade det till att björnen inte kom åt att skada honom ännu mera.

– Jag hann aldrig bli rädd. Jag hade bara ett i huvudet, att försöka skydda huvud och hals sågott det gick och sedan komma därifrån så snabbt som möjligt, säger han.

Han lyckades kraftigt blöddande och med sönderrivna kläder själv ta sig de 200 metrarna upp till kojan och arbetskamraten som åkte iväg med honom till Strömsunds sjukhus.

Vid läkarundersökningen visade det sig att Peter fått fyra kraftiga tandbett på läret, lika många i baken samt sargsskador i vänster armlid.

Hade bara kniv

– Det är björnens kraftiga hörntänder som trängt in i min kropp. Troligen flera centimeter. Såren ser ut som borrarade hål, alltså inga rivskador som behövde sys. Efter att ha fått en stelkramps-spruta och såren omlindade fick jag åka hem. Jag fick också värktabletter för att stilla den intensiva värken, omtalar Peter.

När LT hälsade på honom i hemmet senare på eftermiddagen hade han svårigheter att gå på det skadade vänstra benet.

Det enda vapen han hade på sig var en kniv.

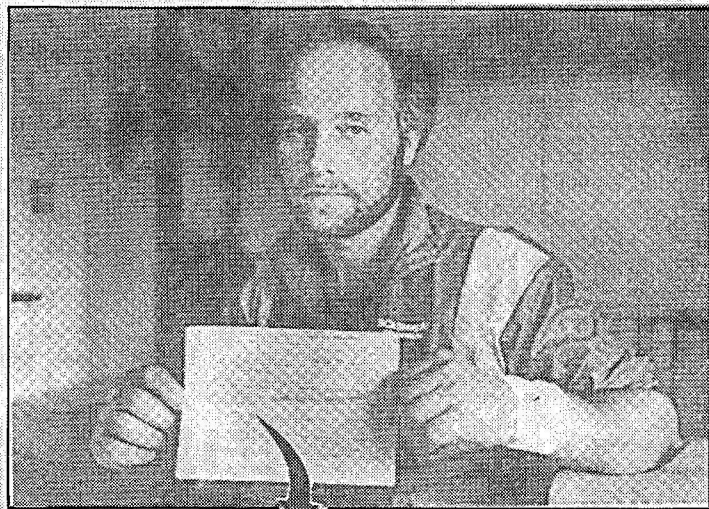
– Men den låg fastklämd under mig när björnhonan

rusade på mig. Jag tror inte heller att jag just då hade någon tanke på att komma åt kniven. Den skulle nog inte varit till någon hjälp i den situationen jag befann mig, kanske bara förvärrat det hela.

– Troligen tyckte nog björnhonan att jag var av dålig kvalitet och att hon därför inte fick mersmak. Som tur var högg hon aldrig mot huvudet. Då hade jag nog inte klarat mig, säger Peter Persson.

Björnöverfallet inträffade vid 8-tiden på tisdagsmorgonen.

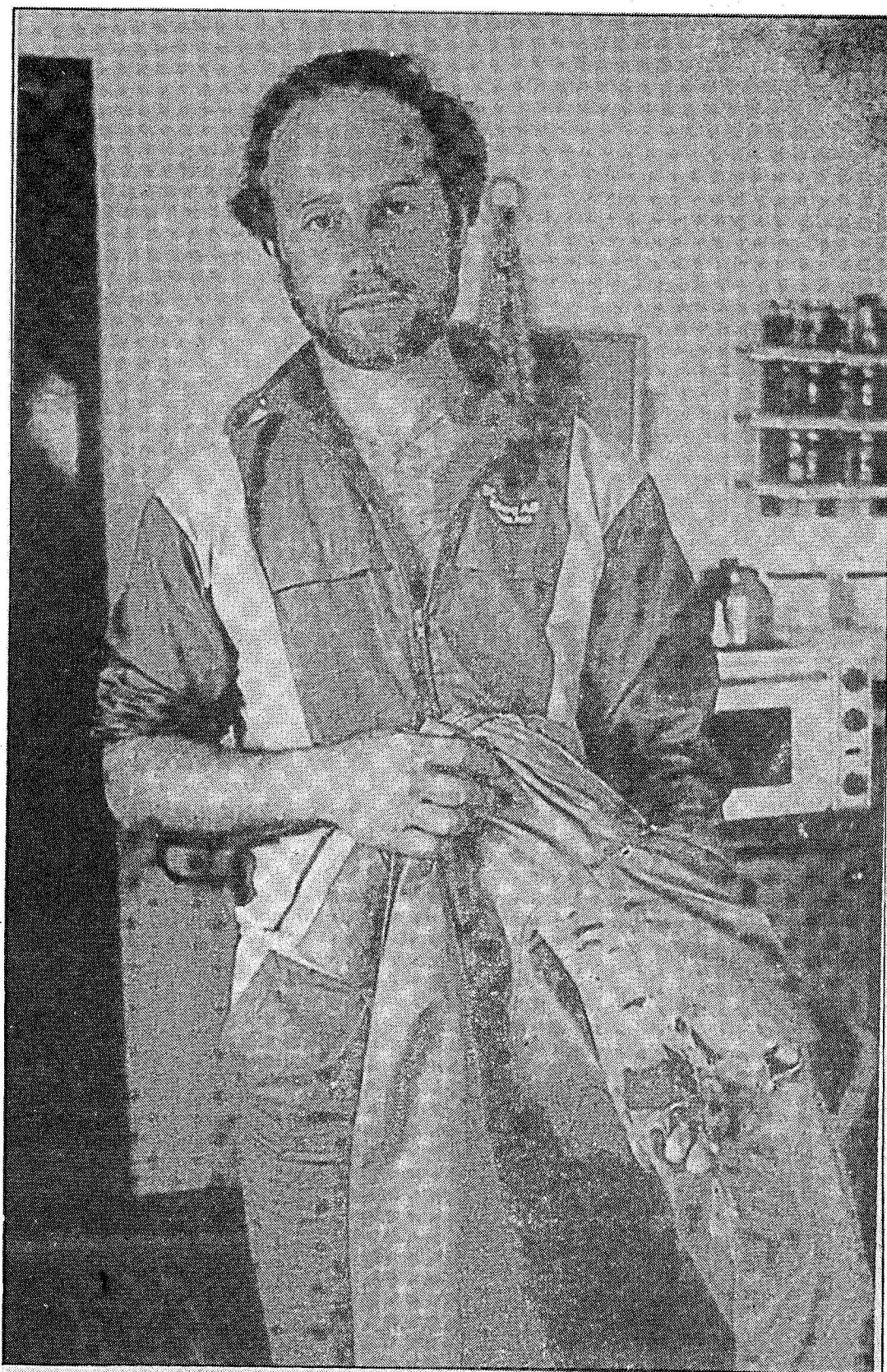
Simon Andersson

BEDDOMNING AV ARBETSFORMÅGA MM

Arbetsformåga	Arbetsbeskrivning	Arbetsförhållanden	Arbetsgivare
Sårskada Björnbett lår			
Din. 2006			
86 05 2086 06 07			
86 05 20			
E. G. STRÖM 77			

□ På sjukintyget Peter Persson håller i har läkaren som diagnos skrivit "Sårskada - Björnbett", en för läkare sällan förekommande diagnos. Peter funderar på att sätta intyget inom glas och ram.

3 - Min arbetsoverall blev sönderriven på de ställen björnen bet mig. Så här kraftiga
nål blev det i byxbenet där björnhonan högg mig i läret, konstaterar Peter Persson.